

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA04-PD7-2006

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA04-PD7-2006, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA04-PD7-2006, jímž mu nebyla prodloužena doplňková ochrana podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že podmínky pro neprodloužení doplňkové ochrany nebyly splněny, podstatné okolnosti se nijak zásadně nezměnily, žalovaný své závěry o udělení doplňkové ochrany opíral o informace týkající se bezpečnostní a politické situace v Bělorusku, která se ale nezměnila k lepšímu dosud; není zjevné, z čeho je vyvozováno X., nicméně ani zrušení X. by nic neměnilo na tristní politické a bezpečnostní situaci v jeho vlasti; zájmovou osobou nebyl žalobce shledán ani v původním řízení o mezinárodní ochraně, k žádnému zlepšení lidskoprávní situace nedošlo ani dle Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav s ohledem na konkrétní okolnosti případu, od posledního prodloužení doplňkové ochrany se poměry v Bělorusku zásadně nezlepšily, žalovaný poukazuje pouze na situaci před srpnem 2020, nicméně poté došlo k jejímu zhoršení.
3. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žalobci byla prodloužena doplňková ochrana jen kvůli X., není zjevné, na základě čeho o tom žalobce pochybuje, změnám v Bělorusku se řádně věnoval, X., proto by bylo namístě, aby si legalizoval pobyt dle institutů obecného cizineckého práva; žalobci již nehrozí nebezpečí vážné újmy, což dostatečně odůvodnil, řádně se zabýval poměry v žalobcově zemi původu na základě vyhovujících informací, dospěl však k závěru o zlepšení situace; napadené rozhodnutí je zákonné a vydané na základě vyhovujících podkladů. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 15. 4. 2020 doručil žalobce žalovanému žádost o prodloužení doplňkové ochrany. V žádosti žalobce tvrdil, že se nic nezměnilo, stále X. a možná X.
6. Během pohovoru vedeného dne 15. 7. 2020 žalobce dále uvedl, že si nepokusil legalizovat pobyt jiným způsobem, o mezinárodní ochranu požádal z obav o život, ve vlasti je policie nedotknutelná a soudy spolupracují jen s ní, ve vlasti X., protože po něm patrně chtějí X., po odjezdu z vlasti se tam již nevrátil, poměry ve vlasti jsou nyní hrozné, i X. probíhají protivládní protesty, X., jelikož vědí o jeho vycestování do zahraničí, situace ve vlasti je pořád stejná, nic se nezměnilo, stále X., je biologickým otcem nezletilého dítěte, i když s přítelkyní nežije, o X., nepožádal, peníze si vydělává brigádně, bolí jej X., neléčí se a nebere žádné léky.
7. Dle sdělení Policejního prezidia České republiky ze dne 19. 5. 2021, č. j.: PPR-103283/MPS-2021-262972, bylo X.
8. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 28. 10. 2006 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice; rozhodnutím ze dne 23. 7. 2007, č. j.: OAM-1221/VL-10-K04-2006, byla žalobci udělena na dobu 12 měsíců doplňková ochrana; podle názoru žalovaného byly naplněny důvody dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

azyly. Rozhodnutími ze dne 9. 7. 2008, č. j.: OAM-1221/VL-10-K04-PD1-2006, ze dne 8. 6. 2011, č. j.: OAM-1221/VL-10-P09-PD2-R2-2006, ze dne 4. 7. 2012, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA14-PD3-2006, ze dne 18. 7. 2013, č. j.: OAM-1221/VL-10-K03-PD4-2006, ze dne 31. 8. 2015, č. j.: OAM-1221/VL-10-K03-PD5-2006, a ze dne 10. 4. 2018, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA18-PD6-2006, byla žalobci doplňková ochrana prodloužena (zprvu vždy o 12, později o 24 měsíců) s tím, že důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále a zároveň nenastaly okolnosti pro její odnětí.

9. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 10. 2007, č. j.: X.

10. Dne 15. 4. 2021 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Nechtěl se seznámit ani navrhnout jejich doplnění, uvedl, že situaci ve vlasti zhruba zná, je špatná; jeho X., v případě návratu by to s žalobcem bylo špatné.

11. Dále žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

14. Podle ust. § 53a odst. 4 věty čtvrté zákona o azylu *ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a).*

15. Podle ust. § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu *doplňková ochrana se odejme, pokud okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí. Podle ust. § 17a odst. 2 zákona o azylu při posuzování důvodů uvedených v odstavci 1 ministerstvo přihlédne k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalá povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Dále se přihlédne k tomu, zda osoba požívající doplňkové ochrany uvede závažné okolnosti podložené předchozí vážnou újmu odůvodňující odmítnutí ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu svého posledního trvalého bydliště.*

16. Žalobci byla původním rozhodnutím ze dne 23. 7. 2007, č. j.: OAM-1221/VL-10-K04-2006, udělena doplňková ochrana kvůli vážné újmě ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, která by mu v případě návratu do vlasti hrozila, neboť žalobce X., lidskoprávní poměry v Bělorusku se zhoršily, byla zavedena nová zpřísňující trestněprávní legislativa, nové paragrafy zavádí trestní odpovědnost za diskreditaci republiky, poskytnutí vědomě lživých údajů o situaci v zemi může být trestáno až dvěma lety odnětí svobody, trestní stíhání hrozí osobám vyzývajícím k činnosti proti své zemi, vězení či velké pokuty hrozí aktivistům zakázaných či neregistrovaných politických stran či hnutí, stíhání mohou

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

být lidé připravující či financující akce narušující z pohledu režimu veřejný pořádek nebo lidé cvičící ostatní občany k obdobným akcím, dle lidskoprávních aktivistů jsou změny protiústavní a odporují mezinárodním závazkům týkajícím se svobody slova, myšlení a přesvědčení, zákony mají za likvidační pro politickou opozici, nevládní organizace a občanské iniciativy, na výzvy mezinárodních aktérů k odstranění pasáží omezujících lidská a občanská práva Bělorusko nereagovalo, uvedená opatření jsou zaměřena především vůči aktivním příslušníkům opozice, přesto nelze u žalobce v případě návratu vyloučit závažné potíže se státními orgány, jež není možné předvídat; možné žalobcovy obtíže by mohly souviset i s dalšími okolnostmi, na žalobce X., v Bělorusku nejde o nic neobvyklého, žalobce byl též X.; na základě uvedených skutečností není situace v Bělorusku natolik uspokojivá, aby žalobci umožňovala bezpečný návrat do vlasti.

17. Podle rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 9. 7. 2008, č. j.: OAM-1221/VL-10-K04-PD1-2006, byla žalobci udělena doplňková ochrana s ohledem na možné potíže kvůli X., uvedené důvody trvají i nadále. Podle rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 8. 6. 2011, č. j.: OAM-1221/VL-10-P09-PD2-R2-2006, byla žalobci udělena doplňková ochrana kvůli neblahé bezpečnostní situaci v Bělorusku a potíže by mohly souviset i s dalšími okolnostmi, jako je X., nyní je třeba přihlídnout k X., neblahým podmínkám v běloruských věznicích a markantnímu zhoršení lidskoprávní situace po prezidentských volbách, poměry nejsou natolik uspokojivé, aby umožňovaly žalobcům bezpečný návrat, důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále. Podle rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 4. 7. 2012, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA14-PD3-2006, byla žalobci udělena doplňková ochrana kvůli hrozbě uvěznění vzhledem k zhoršené lidskoprávní situaci s ohledem na X., po prezidentských volbách roku 2010 se situace markantně zhoršila, návrat žalobce do vlasti není možný, důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále. Podle rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 18. 7. 2013, č. j.: OAM-1221/VL-10-K03-PD4-2006, byla žalobci udělena doplňková ochrana s ohledem na možné X., a to za zhoršené lidskoprávní situace, důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále. Podle rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 31. 8. 2015, č. j.: OAM-1221/VL-10-K03-PD5-2006, byla žalobci udělena doplňková ochrana s ohledem na možné X., a to za zhoršené lidskoprávní situace, důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále. Podle rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 10. 4. 2018, č. j.: OAM-1221/VL-10-ZA18-PD6-2006, byla žalobci udělena doplňková ochrana s ohledem na možnou vážnou újmu v zemi původu, důvody, pro něž byla doplňková ochrana udělena, trvají i nadále.
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobci byla původně udělena doplňková ochrana s ohledem na situaci v zemi původu v souvislosti se zpřísněním trestněprávní legislativy, přestože žalobce nepatřil k aktivním příslušníkům opozice, nelze v jeho případě vyloučit závažné potíže s běloruskými státními orgány; jeho potíže by mohly souviset i s dalšími okolnostmi, konkrétně s X. Dále konstatoval, že žalobci již nehrozí vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu, jelikož od odjezdu ze země nevykonával žádnou politickou aktivitu, nespadá do žádné z kategorií, na něž běloruské státní orgány zaměřují pozornost v souvislosti s posledními prezidentskými volbami, žalobcova osobní situace je X., v souvislosti s prezidentskými volbami roku 2020 se nikterak neangažoval, žalobce už rovněž X.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

19. Má-li žalovaný prodloužení doplňkové ochrany odepřít, musí prokázat zásadní změnu okolností v těch aspektech, jež dříve považoval za klíčové. Za stěžejní je přitom nutné považovat změny oproti stavu ke dni 10. 4. 2018, kdy bylo vydáno poslední rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany, v němž žalovaný konstatoval, že důvody pro udělení doplňkové ochrany nadále trvají.
20. Rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany není rozhodnutím „na zelené louce“, kdy se od základu zkoumají důvody pro udělení mezinárodní ochrany, jako je tomu při první žádosti o mezinárodní ochranu. Jádrem prodlužovacího řízení podle ustanovení § 53a odst. 4 zákona o azylu představuje posouzení toho, zda se zásadním způsobem změnily okolnosti, jež vedly k udělení, resp. poslednímu předchozímu prodloužení mezinárodní ochrany. Fakticky se jedná o jakýsi přezkum, který vychází z původního (dřívějšího) rozhodnutí a konfrontuje jej s aktuální situací. Stěžejní důvody, jež dříve vedly k udělení (prodloužení) doplňkové ochrany, nelze v prodlužovacím řízení zpětně měnit nebo dokonce doplňkovou ochranu neprodloužit s odůvodněním, že mezinárodní ochrana neměla být v dřívějším rozhodnutí vůbec udělena, příp. prodloužena.
21. K obdobným závěrům došel i Nejvyšší správní soud; své názory vyjádřil v právní větě k rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j.: 7 Azs 21/2011 – 57: *„Odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je možné, pouze pokud okolnosti, které vedly k jejímu udělení, zanikly nebo se změnily do té míry, že jí již není zapotřebí. Pro účely rozhodování o odnětí doplňkové ochrany jsou tyto okolnosti fixovány v důvodech rozhodnutí o jejím udělení a následně je nelze beze změny či zrušení tohoto rozhodnutí (např. cestou mimořádných opravných prostředků) měnit. Důvodem odnětí doplňkové ochrany podle § 17a odst. 1 písm. a) citovaného zákona proto nemůže být, dospěje-li správní orgán dodatečně k závěru, že tato ochrana vůbec neměla být rozhodnutím o jejím udělení poskytnuta, a snaží-li se jejím odnětím „revidovat“ původní rozhodnutí.“* Byť se judikát explicitně týká ustanovení § 17a zákona o azylu (vznik důvodů pro odejmutí doplňkové ochrany), musí se totožný způsob posouzení použít i u druhé kumulativní podmínky (žadatelé hrozí i nadále vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu).
22. Soud vyhodnotil lidskoprávní situaci v Bělorusku na základě shromážděných podkladů.
23. Informace OAMP ze dne 14. 12. 2020, Bělorusko, Vývoj po prezidentských volbách 2020 poukazuje na podstatné změny v souvislosti s prezidentskými volbami v srpnu 2020. Charakterizuje prostředí vystupňované represe bezpečnostních složek, které je kvalitativně odlišné od předchozího, byť autoritářského, přístupu běloruských státních orgánů k vlastním občanům. Přestože některé skupiny obyvatel jsou státními orgány ohroženy výrazně více, změna, která nastala, je takového rázu, že musí nezbytně dopadat na široké vrstvy obyvatel. Nadto perzekucím nečelili toliko vůdčí představitelé, ale velmi často (minimálně v řádech tisíců) i řadoví demonstranti, členové různých profesních a sociálních skupin a osoby veřejně nosící symboly protestu.
24. Podle informace Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 11. 3. 2020, Bělorusko, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2019 je Bělorusko autoritářský stát, faktickou moc soustřeďuje prezident, nebyla možnost stav změnit prostřednictvím demokratických voleb, docházelo k svévolnému zatýkání a věznění, podmínky ve vězení byly životu nebezpečné, svévolně bylo porušováno soukromí, soudy nebyly nezávislé, byla nepatřičně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

omezována svoboda projevu a tisku, v tomto ohledu docházelo k represím, což se týká i výkonu ostatních politických práv, ve všech složkách státní moci panovala korupce.

25. Dle Informace OAMP ze dne 25. 5. 2020, Bělorusko, Bezpečnostní a politická situace v zemi prakticky o všem rozhoduje prezident, žádné volby za jeho vlády nebyly demokratické, běloruské bezpečnostní složky užívaly mučení a nelidské zacházení, trest smrti byl nadále vykonáván, právo na zahraniční cestování bylo některým občanům upíráno, zákaz zahraničního cestování se týkal i trestně stíhaných, dodržování zásady non-refoulement nebylo zaručeno.
26. Dle Informace OAMP ze dne 15. 5. 2020, Bělorusko, Politická a lidskoprávní situace, nástin vývoje od roku 2010, vztahy s EU byla veškerá moc koncentrována v rukou prezidenta, opozice byla z procesu vládnutí vyloučena, období uvolnění režimu trvající od roku 2007 bylo ukončeno rozsáhlými represemi po prezidentských volbách v roce 2010, po roce 2014 došlo k určitému zlepšení situace, následované vystupňováním represí na jaře 2017, posléze docházelo k určitým dílčím zlepšením stran lidskoprávní situace, avšak k významným změnám k lepšímu nedošlo, zlepšení byla toliko dočasná a okrajová, po parlamentních volbách roku 2019 byly opět stupňovány represe.
27. Ze zpráv obsažených ve správním spisu tak vyplývá, že lidskoprávní situace v Bělorusku se od posledního prodloužení doplňkové ochrany v dubnu 2018 (ani od jejího původního udělení v červenci 2007) nikterak nezlepšila, naopak zvláště po prezidentských volbách roku 2020 došlo k jejímu podstatnému zhoršení, které dosahovalo až kvalitativní úrovně. Absolutní moc v zemi nadále držel prezident, represe ze strany bezpečnostních sil se výrazně stupňovala a zahrnovala typově více skupin osob včetně řadových protestujících, k represivnímu postupu ze strany státu postačovalo méně významné jednání než dříve.
28. Okolnost, že lidskoprávní situace v Bělorusku se podstatně nezlepšila, vyslovuje zřetelně i NSS ve své judikatuře, odkázat lze na jeho zrušující rozsudky ze dne 7. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 248/2020 - 27, ze dne 11. 2. 2021, č. j.: 7 Azs 249/2020 - 29, ze dne 29. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 302/2020 - 37, ze dne 27. 5. 2021, č. j.: 8 Azs 254/2020 - 80, a ze dne 7. 4. 2021, č. j.: 7 Azs 203/2020 - 85.
29. K zlepšení lidskoprávní situace v Bělorusku od udělení doplňkové ochrany žalobci (resp. jejího posledního prodloužení) tudíž nedošlo, naopak. V původním rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany z července roku 2007 se žalovaný zásadním způsobem opřel o negativní lidskoprávní situaci v zemi původu (ostatně i v pohovoru ze dne 15. 7. 2020 (s. 2 protokolu) žalovaný uvádí, že doplňková ochrana byla žalobci udělena s ohledem na tehdejší obecně špatnou situaci v Bělorusku), spíše na okraj a jako utvrzující argumenty jmenoval X.
30. Obavy z X. Kromě pouze menšího významu X. na udělení doplňkové ochrany je třeba zdůraznit, že význam této okolnosti dle žalovaného trval ještě v době předchozího (tj. posledního) prodloužení doplňkové ochrany dne 10. 4. 2018, není proto jasné, proč k odpadnutí uvedeného důvodu mělo dojít právě v době bezprecedentního vyostření represí běloruského režimu (nejen) vůči opozičním aktivistům včetně řadových demonstrantů po prezidentských volbách v roce 2020, o nichž referují shromážděné podklady.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

31. Zásadní pro udělení doplňkové ochrany v původním řízení nebylo samo o sobě ani X. Navíc úvaha, že X., nemůže obstát. Předestřená logika žalovaného je namísto v případě demokratických právních států, nikoliv však Běloruska s jeho autoritářskou povahou a ignorováním elementárních lidských práv včetně zákazu mučení, rozhodování nezávislým soudem a bazálních atributů práva na spravedlivý proces. X.; daný závěr je sice spekulativní, totéž lze ovšem říci i o konstatování žalovaného, které nemá oporu ve zprávách o zemi původu. Především ale dle sdělení Policejního prezidia České republiky ze dne 19. 5. 2021, č. j.: PPR-103283/MPS-2021-262972, bylo X., i v daném aspektu tudíž není závěr žalovaného souladný se správním spisem.
32. Pro závěr, že došlo k podstatné a trvalé změně skutečností, pro něž byla doplňková ochrana udělena a posléze prodloužena, tak nejsou shromážděné podklady dostatečnou oporou. X. nemohou vyrovnat zhoršení lidskoprávní situace v zemi původu, která ostatně byla kardinálním důvodem udělení doplňkové ochrany v původním řízení.
33. Z žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení se správním spisem tudíž nevyplývá, že by již žalobci ve vlasti nehrozila vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a zákona o azylu. Podklady obsažené ve správním spisu svědčí o přetrvávajícím nebezpečí tak, jak bylo shledáno v původním rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany ze dne 23. 7. 2007 (a kontinuálně konstatováno v rozhodnutích o prodloužení doplňkové ochrany, naposledy dne 10. 4. 2018). Skutkový stav zjištěný žalovaným je tak v rozporu se spisy (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).
34. Soudu k jeho rozhodnutí postačovaly údaje a podklady obsažené ve správním spisu, X. zmíněný v žalobě proto k důkazu neprováděl, jelikož by to bylo nadbytečné.
35. Ze všech výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.
36. V dalším řízení bude na žalovaném, aby na základě co nejaktuálnějších a odpovídajících podkladů řádně zjistil skutkový stav věci a následně řádným a přezkoumatelným způsobem zhodnotil, zda v případě žalobce již skutečně pominuly důvody pro prodloužení doplňkové ochrany a v případě návratu do vlasti mu nehrozí nebezpečí vážné újmy, které by odůvodňovalo prodloužení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Žalovaný vyjde z toho, že zásadním důvodem pro udělení doplňkové ochrany v původním řízení byla lidskoprávní situace v zemi původu, která se navíc minimálně po prezidentských volbách v roce 2020 ještě zhoršila. S ohledem na potřebu komplexity shromážděných dokumentů žalovaný v dalším řízení mezi podklady rozhodnutí zahrne též zprávy nezávislých zpravodajských zdrojů (např. Freedom House, Amnesty International či Human Rights Watch).
37. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 4. května 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.